

stonen næste Gang vil blive aldeles ydømmende, og at man saavidt muligt kunde blive enig om en fast Terminologie, for at Udvalget kunde indskrænke sig til at behandle disse Indstillinger som andre Lovforslag, og kun gjøre Forslag med Hensyn til de Punkter, hvor det ikke kunde tilraade at stemme derfor, og derimod Intet yttre, hvor det er enigt med Revisionen. Derved vilde Arbejdet blive meget forkortet.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig at tilføje, at jeg troer, at det vel vil kunne lykkes en tilkommende Statsrevision at komme til en bestemt Terminologi med Hensyn til Formene for Indstillingerne; men jeg troer rigtig nok, at man saa snarere bør gaae den Vej, som Udvalget har foreslaaet, at tage forskellige Formularer, end, som den næstsidste ærede Taler yttrede, at man egentlig kun skulde have to Formler, „billige“ og „passere“. Jeg troer, at det er nødvendigt for Rigsdagen at udtale en Dom over de forskellige Handlinger, der ere foretagne ved Udgivelsen af Penge eller ved at give Ordre dertil, — over Foretagelsen af de Handlinger, hvorpaa Udgifterne støtte sig; men jeg troer ikke, at Rigsdagen paa nogen anden Maade kan udtale sin Mening derom, end ved saaledes at benytte forskellige Udtryk; og da det er paalagt Statsrevisionen, at Bedtegningerne skulle indeholde bestemte Forslag til de Beslutninger, som Rigsdagen skal tage, saa troer jeg ogsaa, at der heri ligger en Anledning for Statsrevisionen til saaledes at benytte sig af forskellige Formularer. Men jeg mener da ogsaa, at der maatte være Anledning for Statsrevisionen til at antage, at det var de Forslag, som den havde indstillet til Rigsdagen, der kom under Afstemning.

Mundt: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at Vanskeligheden ved at benytte disse mange forskellige Formularer ligger i, at det er vanskeligt at blive enig om den Betydning, som skal tillægges dem, og at være sikker paa, at ikke den Eine tillægger dem en Betydning, den Anden en anden. I denne Henseende frembyder netop nærværende Betænkning et mærkeligt Beviis paa Rigtigheden af min Bemærkning; thi Udvalget fremsætter Sp. 147, hvorledes det mener, at disse Udtryk bør benyttes, i hvilken Betydning man bør benytte Ordet „bevilges“ og i hvilke Tilfælde Ordet „passere“ bør anvendes, samt hvorledes disse Udtryk kunne gives deres forskellige Afstygninger, men dernæst bemærkes Sp. 148, at de denne Gang ikke bruges i denne Betydning, men i den Betydning, hvori de ere brugte af det iffor nedsatte Udvalg. Ordene ere altsaa brugte i en og foreslaaede i en anden Betydning. Dertil kommer, at — hvad der jo forresten er Noget, hvorum Meningerne kunne være forskellige, — det forekommer mig, at den Betydning, hvori de bleve brugte iffor, er mere stemmende med det naturlige Begreb end den foreslaaede; thi det Naturlige er, at „billige“ udtrykker en større Grad af Bifald end „passere“ med sine øvrige Nuancer. Det er derimod ikke lagt ind i den Betydning, som Udvalget har foreslaaet; thi det har foreslaaet, at „billiges“ skal bruges ved en Meerudgift, men „passere“ ved Overskriftelser, og det kan jo dog meget gerne være, at en Meerudgift kan modtage et meget uwilligt og meget betinget Bifald, medens derimod en Overskriftelse kan modtage et meget levende Bifald, saa at det neppe er ganske stemmende med Sprogbrug at bruge Ordene i den Betydning, som Udvalget har foreslaaet.